

2/2008

NUOKUT

Toimihenkilöt vuonna 2008

Puheenjohtaja
Minna Moisio
Hirvenpolku 7, 40270 Palokka
puh. 040 773 6865
minna.moisio@gmail.com

Varapuheenjohtaja
Asko Hämäläinen
Kuoppaniementie 100, 41325 Laukkavirta
puh. 040 577 0318
rauni.hamalainen@gmail.com

Rahastonhoitaja, jäsensihteeri
Seija Leppänen
Uudensillantie 20, 41660 Toivakka
puh. 871 568, 040 514 4568

Sihteeri, varajäsen
Minna Hokkanen
Varikontie 282 as 9, 41400 Lievestuore
puh. 044 531 1277
hokkanen.minna@elisanet.fi

Johtokunnan jäsenet

Kirsi Rantala
Juhontie 1 B 5, 41160 Tikkakoski
puh. 040 717 8832
rantala.kirsi@elisanet.fi

Jari Parkkisenniemi
Sepänkatu 13 A 1, 40720 Jyväskylä
puh. 050 355 5087
jaripark@kolumbus.fi

Raimo Hänninen
Liepeentie 367, 41400 Lievestuore
puh. 040 702 6674, 861 790

Johtokunnan varajäsenet

Marja Rantala
Laajavuorentie 9 D 47, 40740 Jyväskylä
puh. 040 717 8834

Rauni Hämäläinen
Kuoppaniementie 100, 41325 Laukkavirta
puh. 040 838 0676
rauni.hamalainen@gmail.com

Mariikka Lehto
Keskikatu 16 A 38, 40700 Jyväskylä
puh. 040 723 8422
riikka@kutinan.com

Jaostojen kokoonkutsijat v. 2008

Kilpailu-, koulutus- ja vetokoirajaosto
Uusi henkilö tulossa

Pelastuskoirajaosto
Minna Moisio
Hirvenpolku 7, 40270 Palokka
puh. 040 773 6865
minna.moisio@gmail.com

Näyttelyjaosto
Susanna Uusitupa-Kärppä
puh. 040 836 8845
susanna.uusitupa@didactics.com

TAPAHTUMAKALENTERI

www.kspky.org - Tapahtumat

22.-23.11.2008 Jyväskylän KV-näyttely

- yhdistyksen vastuulla lipunmyynti
- ilmoittaudu talkoisiin vapaaehtoisena mahdollisimman pian:
minna.moisio@gmail.com (joko yhdeksi tai kahdeksi päiväksi)

12.11.2008 klo 19 alkaen Syyskokous

- os. Hirvenpolku 7, Palokka
- johtokunta klo 18 alkaen

2.11.2008 klo 10 alkaen Hakukoe 1,2,3

- raj. 6 koiraa
- kokeesta vastaava tuomari Marita Packalen

KUVA: MINNA MOISIO

SM-kisoihin tehtiin esteitä talkoovoimin.

Keski-Suomen Palveluskoirayhdistys ry

Keski-Suomen Palveluskoirayhdistys ry on toiminut vuodesta 1946. Yhdistyksen sisällä toimii kolme jaostoa: kilpailu-, koulutus- ja vetokoirajaosto, pelastuskoira- sekä näyttelyjaosto.

Yhdistyksellä on oma maja Koirakorpi Lievestuoreella. Saunallinen maja on kaikkien jäsenten käytettävissä. Majan ympäristössä on harjoittelumaastoa ja tottelevaisuuskoulutukseen sopiva kenttä.

Yhdistys järjestää tottelevaisuus-, maasto- ja pelastuskoirakoulutusta sekä talvisin viisi kertaa viikossa mahdollisuuden harrastaa valjakkohiihtoa. Näiden lisäksi yhdistys järjestää palveluskoirakokeita, tottelevaisuuskokeita, kursseja, luentoja jne.

Jäseneksi

Jäsenmaksut vuodelle 2009 päätetään syyskokouksessa. Maksut päivitetään yhdistyksen nettisivuille www.kspky.org.

Jäseneksi voit liittyä maksamalla jäsenmaksun yhdistyksen tilille 529081-410142. Laita viestikenttään nimesi ja ilmoita jäsensihteerille yhteystietosi.

Vanhat jäsenet: Maksa jäsenmaksusi huhtikuun loppuun mennessä samalle tilille ja ilmoita viestikentässä nimesi.

Yhdistyksen oma jäsenlehti, Nuokut, ilmestyy vähintään kaksi kertaa vuodessa.

K-S Palveluskoirayhdistys ry

Melkoinen kesä: yhdistyksen historian ensimmäisten palveluskoirien Suomen mestaruuskilpailujen järjestelyvastuu on takana. Kaikki onnistui todella upeasti. Olen koettanut kehua ja jakaa kiitosta, jota olen tuolta ”ylemmistä piireistä” kuullut. Tässä vielä kerran: KIITOS KAIKILLE JÄRJESTELYIHIN OSALLISTUNEILLE!

Vuosi sitten oli suunnitelmassa pitää hiukan matalampaa profiilia tämä vuosi, mutta kuinkas sitten kävikään... Nyt on kysely järjestäisimmekö palveluskoirien SM-kokeet myös ensi vuonna. Tiedän, että meillä löytyy tarvittava osaaminen ja maastot ja riittävästi ihmisiä tekemään, mutta nyt olisi löydettävä uusia ihmisiä sitoutumaan vastuullisiin tehtäviin. Syyskokous lähestyy. Tästä ei syyskokouksessa päätetä, mutta tarvittaessa voidaan keskustella muissa asioissa. Merkkää kalenteriin kokouskutsu takakannesta.

Syyskokous on muutenkin hyvä huomioida, sillä siellä valitaan taas toimihenkilöt seuraavalle vuodelle. Samoin tulevan vuoden toimintaan on mahdollista vaikuttaa. Uusia aktiivisia yhdistysihmisiä tarvitaan aina. Yhdistystoiminta voi antaa yllättäviäkin valmiuksia työelämään, ja elämään muutenkin. Harrastuksen parista voi joskus löytyä ihan ammatillistakin hyötyä, huvista puhumattakaan.

Syksyn kansainvälinen koiranäyttely lähestyy. Näyttelyn lipunmyynti on jälleen yhdistyksen vastuulla. Toimintamme rahoitus tulee pääosin näyttelystä, joten on siis ensiarvoisen tärkeää, että hoidamme homman hyvin. Työ on mukavaa ja helppoa. Päivän aikana ennättää tutustua näyttelyynkin, jos vain saamme riittävästi talkoolaisia kokoon. Ruoka ja kahvit kuuluu etuihin, kuten myös mukava karonkka sitten alkuvuodesta. Ilmoittaudu siis allekirjoittaneelle vaikka heti.

Aurinkoisia syyspäiviä tässä Saksan matkaa odotellessa ;)

Minna Moisio

TULE TÖIHIN JYVÄSKYLÄN KV-KOIRANÄYTTELYYN

Meidän osuutena on perinteisesti ollut lipunmyynti. Näyttely on yhdistyksen varainhankinnan kannalta ensiarvoisen tärkeä, joten merkkää päivät 22. ja 23.11.

kalenteriin ja ilmoittaudu töihin. Voit tulla vain toisena päivänä tai molempina.

Tiedossa on mukavaa hommaa hyvässä seurassa ja näyttelyä pääsee seuraamaan sen paremmin mitä enemmän meitä on.

Myyjät saavat ruoka- ja kahvilipukkeet sekä pääsevät mukaan helmi-maaliskuussa järjestettävään näyttelyn karonkkaan. Karonkassa on perinteisesti hyvät ruuat ja juomat sekä mukavaa ohjelmaa.

Ilmoittautumiset:
minna.moisio@gmail.com
puh. 040 773 6865

Muistakaapas osallistua yhdistyksen Paras koira -mittelöön

Laittakaa tiedot tuloksistanne
15.1.2009 mennessä Minna Moisioille.

Kevätkokouksessa palkitaan:

- Vuoden palveluskoira
- Vuoden toko-koira
- Vuoden veto-koira
- Vuoden näyttelykoira

Lisäksi jaetaan kiertopalkinto **Äncyn pysti** parhaalle jälkikoiralle (tulokset kolmesta parhaasta kokeesta).

TÄRKEINTÄ ON OPPIA LUKEMAAN KOIRAA

Milloin hurahdit koiriin?

Koiriin hurahdaminen tapahtui 1970 "kotikotona", jolloin minulla oli ikää 9 vuotta. Vierailulla oli serkkupojan - yllätys, yllätys - sakemänninarttu Rita, joka tämän kaiken aloitti. Kesä meni Ritan kanssa touhutessa, askel askeleelta yhdessä taivaltaen. Ensimmäinen oma koira, Runfun's Derek, muutti meille 1.12.1992.

Miksi saksanpaimenkoira?

Mikä olisi kakkosrotuvaihtoehto - vai onko sellaista?

Sakemanni siksi, kun Rita oli sellainen, hieno koira. Rotuvaihtoehto olisi ehkä valkoinenpaimenkoira, siitä löytyisi haastetta.

Mikä motivoi harrastamaan koiratouhuja?

Harrastukseen motivoi koirat, hyvät kaverit, liikkuminen. Siis kaikki sälä, mikä jollain tapaa liittyy koiriin.

Mitkä ovat tavoitteesi?

Tämän hetkinen tavoite on päästä Yytin

kanssa eteenpäin metsäjäjljellä ja suojelussa sekä saada treeniryhmän koirat kehittyämään ja tuloksille!

Mikä pysti olisi kiva saada?

Pysteistä kiinnostaisi suojelussa rotumestaruusmitali tai pk-mitali.

Kuinka monta piirinmestaruutta ja SM-titteliä olet saavuttanut?

Piirinmestaruuksia PAJÄ 3 kpl Napolla (Runfun's Ewald) ja PAHA 3 kpl, joista 2 Napolla ja 1 Simolla (Sissinheimon Okko). Rotumestaruuksia Napon kanssa viestiltä 1 ja hausta 1, hopeaa PK-SM viestiltä kerran.

Mikä kilpailu on jäänyt parhaiten mieleen?

Parhaiten on jäänyt mieleen ensimmäinen piirinmestaruuskisa Napon kanssa: varajäljen kautta voittoon!

Mitä palkintoa arvostat eniten?

Eniten arvostan edellä mainittua pyttyä. Samalle viivalle tosin nousee viimeisin tänä syksynä saavutettu PM-haun voitto Si-

mon kanssa. Koira oli viime vuonna menehtyä tulehdussairauteen ja nyt pystyi tällaiseen suoritukseen.

Mitä eroa on siinä, kouluttaako uros- vai narttukoira?

Sukupuolieroon on vaikea vastata, koska nartuista kokemusta vain yhdestä. Molemmista sukupuolista löytyy pehmeitä, kovia, herkkiä jne. Nartuilla miinuksena on juoksut ja niistä johtuvat ihmetykset, valeraskaudet yms. Omaan käteen tuntuisi käyvän uros paremmin.

Mikä on tärkeintä muistaa koiraa kouluttaessa?

Tärkeintä on muistaa, että koirat ovat yksilöitä ja löytää se oikea tapa kouluttaa juuri tätä koiraa. Joku oppi käy toiselle, mutta toiselle siitä on vain haittaa eli opi lukemaan koiraasi.

Mieleenpainuvien koulutusmuistojen.

Mieleenpainuneita koulutusmuistoja on paljon. Esim. Napon kanssa treenasin luoksetuloa pimeässä, palkkana makupala, jonka sylkäisin suustani. Koira en juurikaan nähnyt, mutta äänestä kuulin, että tulossa on, siis palkka esille. Hämärissä vain pääsi käymään niin, että luoksetulo oli liiankin tiivis. Napon alahampaat tulivat leuasta läpi ja ylähampaat rullasivat nenänahkan. Mutta hieno oli luoksetulo enkä unohtanut kehua, vaikka tähtiä näkyikin.

Toinen hassu tapaus, koirana samainen Napo, sattui hiekkarannalla. Seuraaminen ja liikkeestä istuminen meni tosi hienosti. Maahankin koira meni, mutta kun käännyn, siitä ei näkynyt kuin kuono. Rannalla olikin vettä vähän enemmän kuin ajattelin. Mutta liikkeet onnistuivat!

Onko sinulla koiranohjaajaa, kenen oppeja arvostat?

Lähiseudulta voin mainita Ismo Lönnmarkin, Miia Kiviahon ja Pekka Väisäsen, kaukaisemmista suuruuksista Juha Korrin ja Riitta Tägstörmin. Edesmenneistä harrastajista Arvi Jääskeläinen oli myös ajatuksia herättävä. Nämä kaikki harrastajat ovat antaneet hyviä vinkkejä koulutukseen ja heidän kanssaan on ollut helppo puuhata.

Terveisiä

Terveiset kaikille yhdistyksen harrastajille: reipasta ja rakentavaa, eteenpäin vievää yhteistyötä. Ja tietenkin kiitokset kaikille, jotka ovat omalla panoksellaan avustaneet minua koirineni näihin saavutuksiin - yksin ei kukaan onnistu. Ja vielä suuret kiitokset koko talkooporukalle, joka mahdollisti palveluskoirien SM-kisat. Se kisa meni hienosti.

Kuka seuraavaksi palstalle?

Ehdotan Ismo Lönnmarkia.

Asko Hämäläinen ja Simo - tämän vuoden piirinmestarit haussa.

Suojeluenkelit, osa 1

Me ollaan hurja ja haasteellinen kolmen koirakon ryhmä, jota Asko ohjaa eteenpäin määrätietoisella otteella. Asko on oikeudenmukainen, mutta vaativa kouluttaja. Palaute, jota kentällä saadaan, on asiallista ja virheisiin puututaan.

Elsin dobberin hyppytyyliä.

KUVA: JAANA PINSON

taan. Parasta kuitenkin on se, että palaute on kannustavaa ja se tuo kouluttajalle onnistumisen iloa. Kaikki haluavat tehdä parhaansa, ettei Askon kova työ ole mennyt hukkaan.

Askon vaimo, Rauni, erehtyi kerran kertomaan, että Askolla on hyvät hermot. Tämä porukka osaa taidon laittaa ne hermot koetukselle tasaiseen tahtiin kerta toisensa jälkeen. Todettakoon, että ne hermot ovat todellakin rautaa ja tässä on juuri oikea mies paikallaan meitä kouluttamaan.

Yhteisen kielen löytäminen ja kuulun ymmärtäminen on löytynyt, tosin monien toistojen ja kärsivällisten pakkotteiden jälkeen. Sanoisinko, että kehityskelpoista porukkaa ollaan kuitenkin kaikki ja tästä me lähdetään jatkamaan luottavaisin mielin kohti ensimmäistä tavoitetta.

Yksi tärkeä tekijä on erittäin hyvä ja rento yhteishenki, joka meidän pienessä ryhmässä on alusta saakka ollut. Jaanalle ja Elsille isot kiitokset tuesta ja kannustuksesta. Askolle nöyrät kiitokset, että jaksat meitä kouluttaa omasta vapaa-ajasta tinkien ja tsempata eteenpäin. Kaunis kiitos Raunille, joka toimii henkisenä tukena ja turvana.

Jaanan "Höttötukka" ja puruote.

KUVA: ELSI PÄÄÄHO

Vauhdikasta ja iloista treenimieltä lukijoille!

Niitta "Kuku" Saarinen & Jimi

ENEMMÄN INTOA KUIN ÄLYÄ

Oma koirani Jimi on reilun vuoden vanha saksanpaimenkoira. Supervilli ja sanoisinko vallaton kaveri. Aina valmiina, mihin ikinä mennään ja loputonta tekemisen intoa täynnä oleva pakkaus. Meillä mennään välillä tyylillä "enemmän intoa kuin älyä". Tässä on elämää Jimin näkökulmasta katsottuna.

Taas kerran me lähdetään metsään retkelle. Mukavaahan se tietysti on, mutta mulla on melkoinen vastuu. Tuo mun emäntä on kova hukkaamaan tavaroita metsän siimeksiin. Ajatelkaa, jos mä en niitä sieltä löytäsi, niin kyllä olisi talous tiukilla. Mää olen löytänyt sen jäljiltä metsästä kännykää, sukkaa, hanskaa ja ties mitä. Turkki märkänä mää niitä sille roudaan ja se ei ota sitten millään opikseen. Pitäs laittaa tuo emäntä varmaan johonkin koulutuksen tapaiseen, niin oppis pitämään tavaroistaan parempaa huolta. Joku viisas on sanonut tätä touhua esineruuduksi. Mitä lie se sitten tarkoittaakaan, mutta hulun hommaa sanon minä!

No, mitä sanotte siitä, kun emäntä kylvää makkaraa multapeltoon? Eikö kukaan ole sille kertonut, että ruoan kanssa ei leikitä! Kokeilepa ihan ite syödä niitä multaisia makkaroitu. Ei se minunkaan suu tuohesta ole! Ei se taida edes tietää, ettei ne makkarat pelossa kasva. Kuka sen sille vielä kertoisi?

Muutaman kerran viikossa se pukee päälle omituisen liivin ja tunkee mun kaulaan ketjun. Taskut sillä on täynnä makkarata, palloa ja patukkaa. Sitten emäntä vaatii mua tekemään kaikenikäistä temppua ja taidetta ja se hölmö vielä luulee, että mä nautin täs-

tä. Tänä päivänä mitään ei saa ilmaiseksi, ei edes kiitosta. Aina pitää tehdä temppu!

Tää onkin jo hurjaa hommaa: mun eteen ilmestyy topattu ukko! Mun pitää mennä täpöllä kohti ja purra sitä ja vielä kovaa. Siis ei sitä ukkoa, vaan mun rakasta tyynyä. Mitä paremmin mää puren, sitä varmemmin mää saan sen mun oman purutyynyn palkaksi. Mookoma äijä, yritti varastaa tyynyn multa, mutta mää taistelen siitä tyynystä loppuun asti ja vien voiton! Sitä mää en vielä ihan ymmärä, kun mun pitäs sitä tyynystä muka luopua. Nouwei, ei ikinä, se on mun ja piste! Hommatkoon omat tyynynsä ja pitäköön hyväänään, mutta mun tyynyä et kyllä vie!

Parasta, mitä tulee mieleen, on kun toi emäntä rakastaa syleillä maata oikein kunnolla. Sillä on nassu kohti ojan pohjaa ja siitä mää tykkään. Se hakee mua selvästi painimaan, vaikkei sitä myönnäkään. Mää hyppäsin täysillä sen päälle ja sota oli valmis. (Liukas maa teki emännälle tepposet ja turvalleen menttiin, että heinikko vaan heilahti.)

Kohti tulevaa ja haasteita vastaanottavin mielin...

"Hommaa äijä oma tyynys!"

KUVA: JAANA PINSON

SISU

KUVA: COPYRIGHT POWERFOTE

Sisu juoksi saksanpaimenkoirien mestaruuskisoissa viestimestariksi. Se juoksi viestiosuuden varmasti ja pisteitä tuli 166.

Tottevaisuusosuudessa ohjaajan vaihdos auttoi ja Sisu seurasi OP:a suurimman osan ajasta kaikki neljä jalkaa maassa, mikä olikin loistava parannus edellisiin kokeisiin. Tottispisteitä saatiin 75.

Esineruudusta löytyi tasan 0 esinettä. Koiruus haisteli kreppejä! Mitä lie esi-neet olivat, kun 28 osallistujasta yksikään ei löytänyt vaadittua kolmea esinettä.

Keski-Suomen joukkue sai kisoissa hopeaa. Joukkueeseen kuuluivat Asko Hämäläinen & Sissinheimon Okko "Simo", Elina Pöyhönen & Falcogon Iwano "Iro" ja me & Sissinheimon Oleada "Sisu".

Jaana Järvinen

Viestimestari Sisu on myös tuore piirinmestari viestillä.

KOULUTUKSET

KUVA: JAANA PINSON

Aholaidan kenttä:
Itseohjautuva vuoro sunnuntaisin klo 14-15

Tikkakosken koulutuskenttä:
Itseohjautuvat vuorot tiistai-iltapäivisin ja lauantaisin klo 14 alkaen

K-S PKY:n jäsenillä on mahdollisuus käydä kouluttamassa koiriaan Tikkakoskella, puolustusvoimien alueella tiistai-sin iltapäivällä ja lauantaisin klo 14 alkaen.

Puolustusvoimien alueella ei niin vain saa käyskennellä, joten ilmoita nimesi ja henkilötunnuksesi Jaana Järviselle: powerpfote@elisanet.fi. Henkilötunnukset toimitetaan keskitetysti komendantille.

Kentälle ei saa mennä, jollei hetua ole ilmoitettu!

Koulutusvastaava: Tiina Lehtomäki, puh. 0400 647 066.

Valjakkohiihdolle on varattu harjoitteluajoja ja -paikkoja. Esim. Tikkakosken pururadalle voi mennä ma ja ke klo 20-22. Tarkemmin: www.kspky.org - Valjakkohiihto

Kovaa menoa Tikkakosken koulutuskentällä!

CANICROSS

pitää omistajat ja koirat kunnossa

Suunnistimme siskoni pojan Miskan kanssa 18.10. kohti Riihimäkeä tarkoituksena hikoilla koira-juoksun Suomen mestaruuskisoissa.

Ajatus kisoihin osallistumisesta tuli keväällä, kun mietin tapoja motivoida itseä treenaamisen pariin. Yllättäen Miska innostui ajatuksesta juosta koiran kanssa kilpailuissa ja siitä ajatus sitten lähti.

Loppukesästä juoksimme kerran viikossa yhteistreenejä Tikkakosken pururadalla. Välillä otimme kisanomaisia suorituksia ja välillä oli rupattelulenkki. Yhdessä harjoittelu oli mukavaa eikä treenaaminen maistunut enää niin puiselta.

Juoksutimme kolmea koiraa Matsia, Ukkoa ja Happyä, joista oli tarkoitus valita veturi tuleviin kisoihin. Matsi ja Ukko tarvitsivat ohitus-harjoituksia, joita mukavasti saimme, kun päästelimme lenkkeilijöistä ohi. Nuoret koirat vetivät kivasti harjoituksissa. Kerran meinasimme Ukolla olla ongelmia 5 km matkalla, mutta nuupahtaminen laitettiin huonon tankkauksen ja lämpimämmän päivän piikkiin. Ukon karsin kuitenkin pois kisaehdokkaista, kun kestävyys ei sillä tuntunut olevan kohdillaan enkä halunnut lähteä masentamaan muuten lupaavan oloista vetokoiraa. Lisäksi hieman mietitytti koiran hallinta, kun voimaa kaverissa on 50 kilon verran. Kerran se meinasimme viedä meikäläisen metsään vauhdilla, kun tytöt bongasivat jotain mielenkiintoista. Ajattelin, että ehkä vielä treenaamme tuota hallintaakin.

Matsi ja Happy jatkoivat treenejä kanssamme. Oli jo selvää, että Miska lähtisi kisaan heillä asuvan kokeneen veturin Happy'n kanssa. Koira toimi hyvin Miskan ohjauksessa ja sen käyttäytyminen "baanalla" oli varmaa. Itselläni oli tarkoitus lähteä kisaan nuoren huli-gaanimme Matsin kanssa. Vajaa kuukausi ennen kisoja rämäpäämme aukaisi oikean puolen kypälistä anturat, joten se siitä Matsin osallistumisesta kilpailuihin.

No, onneksi eivät koirat siihen loppuneet. Vetoharjoituksista vapaalla ollut Hali pääsi tehtäviin. Hali ei ollut pitänyt valjaita päällä sitten viime lumien ja lähinnä jänikset olivat pitäneet huolen sen kunnosta. Agiliytyä koira oli kisanut kesän, joten aivan rapakuntoisesta koirasta ei ollut kyse. Muutaman treenin kerkesimme tekemään, ja koirassa oli hyvä veto. Hali onkin ollut pääsääntöisesti juoksukoirani, joten meiltä homma kyllä onnistui. Luottavaisin mielin valitsin sen kaverikseni kisaan.

Matkalla kisoihin kertosimme vielä sääntöjä ja käyttäytymistä reitillä. Luimme aikatauluja ja suunnittelimme, kuinka homma kilpailupaikalla hoidetaan. Kisapaikalla menimme ensin ilmoittautumaan, josta meidät kääntettiin saman tien pois, kun meillä ei ollut vetovyötä ja narua mukana. Se siitä suunnitelmallisuudesta.

Miska oli rauhallinen ja varma ennen lähtöä. Tarkastuksen jälkeen alkoi myös Happy

keskittymään tehtävään ja haluta juoksemaan, joten luottavaisin mielin lähetin parivaljakon matkaan. Miskan ja Happy'n kisa sujui hyvin. Edellä lähteneen perässä he etenivät loppusuoralle asti, missä tekivät toisen onnistuneen ohituksen ja hurjalla vauhdilla hyvissä voimin tulivat maaliin.

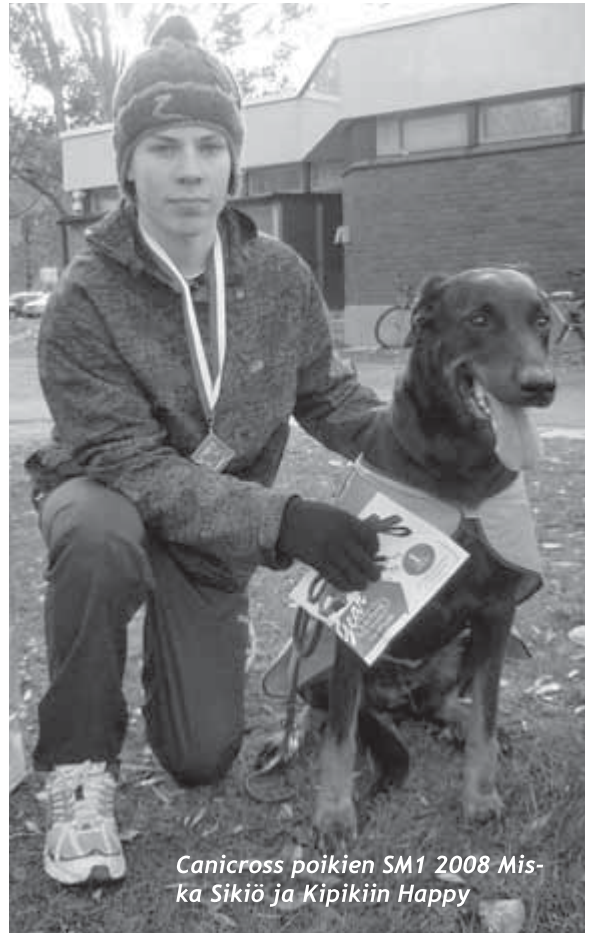
Maaliin tultua oli kiire koirien vaihtoon. Miska jäi hoitamaan Happyä ja itse lähdimme lämmittämään Halia ja valmistautumaan omaan suoritukseen. Hali kävi hieman kuumana ja pörräili energisenä ympärilläni. Lähtöpaikalla Hali kyseli vähän väliä lupaa lähteä hommiin ja oli yhtä korvaa koko koira.

Reitti mutkitteli urheilukentälle. Kenttä oli Halille vaikea, koska ei ollut selkeää uraa, mil-lä edetä. Eikä koirasta ollut vetoapua, kun suuntaa ei koiralle oikein saanut. Polulle takaisin päästessä löytyi juoksurytmi-me. Meidät ohitettiin yhden nousun jälkeen ja saimme hyvää vetoapua ohimenneeltä koirakolta. Näin koirakon sekoilevan edellämme tiukassa oikealle kaartuvassa mutkassa. Päätin, ettemme tee samaa virhettä ja tohkeissani ohjastin koiraa kääntymään oikealle. Käsky tosin tuli hieman liian aikaisin ja Hali kuuliaisena pomppasi metrin reuna-aidan yli. Hyvä minä! Siinä sitten yritin koiraa saada takaisin samalle puolen aita, kuin missä itse olin ja loppujen lopuksi kaadoimme aidan. Matka kuitenkin jatkui hienosti maalialueelle ja koira jatkoi juoksuaan toiselle kierrokselle.

Maitohappo painoi hieman jaloissani, mutta juoksu ei tuntunut pahalta. Urheilukentällä saimme kaksi koirakkoa kiinni. Ohitukset menivät hyvin ja Hali jatkoi kiltisti matkaa ja tuntui nyt tietävän, miten urheilukentällä juostaan. Tiukka oikea kaarros meni tällä kierroksella hyvin emmekä ottaneet aita mu-kaan. Lopussa näimme taas kaksi kilpakumppania edessä, ja saimme vielä jostain voimia kiristää tahtia.

Loppuun tuli hieman löysätyä enkä saanut koiraa tekemään loppukiriä, liekö silläkin matka painanut jaloissa. Maalissa tuli veremaku suuhun eli mentiin niin lujaa, mihin kunto riitti. Halilla kieli meinasimme tippua ja naama oli valkoinen kuolasta - ei kyllä koirakaan liioin itseä säästellyt.

Pian tulivat tulokset. Pääsin onnittelemaan Miskaa poikien sarjan Suomen mestaruudesta. Hienosti juoksi poika ensimmäisen

Canicross poikien SM1 2008 Miska Sikiö ja Kipikiin Happy

kisan. Aikaa verrattiin harrastussarjan aikuisien aikoihin: vain sekunnin hävisi toiseksi tulleelle. Ei mitenkään hitaasti tullut uraa aloitettua. Halin kanssa sijoituimme viidenneksi ja olin todella tyytyväinen.

Nyt kun olen saanut hyvän juoksukaverin kisoihin, suunnitelmassa on lähteä ensi kesänä juoksemaan enemmän kisoja. Miska haluaa osallistua sarjakilpailuun, mikäli sellainen järjestetään, ja joutuuhan tätikin sitten kisoihin. Koirajuoksu on kyllä hyvä keksintö pitää omistajat ja koirat kunnossa.

Kysyin Miskalta, tuntuiko kisa missään. Yleensä hän vastasi, ettei seuraavana päivänä juoksu tuntunut jaloissa, mutta nyt vastaus oli, etteivät pohkeet ikinä ole olleet niin kipeät kuin nyt ja liikkuminen oli hankalaa. Itse en päässyt kunnolla istuville ylös, kävellessä lihaksen meinasivat olla hieman kipeät ja hengittäminenkin sattui kyljissä.

Mutta ei kun muutkin vaan juoksentelemaan koirien kanssa! Ei se niin kaameaa ole, miltä ehkä kuulostaa.

Teksti ja kuva: Kati Sikiö

Canicrossista lisää:
www.vul.fi/koirajuoksuopas.htm

Canicrossin SM-2008 kisasivut:
www.riihimaenagility.net/canicross

Palautus osoitteella:
Minna Moisio
Hirvenpolku 7
40270 Palokka

2

HEI, MIHIN SÄÄ NYT?

NO, SYYSKOKOUS
ON TÄÄLLÄ PÄIN,
TÖRPPÖ.

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS KE 12.11. KLO 19

Minna Moisio luona
os. Hirvenpolku 7, Palokka
(klo 18 johtokunnan kokous)

Käsiteltävänä sääntömääräiset asiat:

- valitaan yhdistyksen puheenjohtaja ja varsinaiset jäsenet erovuoroisten tilalle sekä neljä varajäsentä
 - valitaan jaostot ja niiden jäsenet
- päätetään toimintasuunnitelmasta ja talousarvioista vuodelle 2009 sekä jäsenmaksun suuruus
- käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat

Mikäli haluat tuoda jonkin asian syyskokouksen käsiteltäväksi, ilmoita siitä vähintään kaksi viikkoa ennen kokousta kirjallisesti puheenjohtaja Minna Moisioille, Hirvenpolku 7, 40270 Palokka.

Kahvitarjoilu.
Tervetuloa!